

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศิริวันวรี 2 สงขลา

โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์*

อาทิตยา พันธุชนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศิริวันวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศิริวันวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 80 คน สูงแยกเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 40 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบตรง กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เวลาที่ใช้ในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t - test แบบ dependent และ t-test แบบ independent

*วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขานักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการวิจัยสรุปว่า

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ แตกต่างกัน

5. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพที่จะแข่งขันในเวทีโลก การจัดการเรียนการสอนในยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาส

ในการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนด ให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถจัดทำรายวิชาเลือกที่มีความเข้มข้นให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงต้องเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารในห้องเรียน ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความเหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน โดยจัดกิจกรรมในลักษณะของการบูรณาการซึ่งกันและกัน โดยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ พัง พูด อ่าน เขียน แต่การที่จะสอนทักษะทั้ง 4 ในขณะเดียวกันจะทำได้ยาก และมักไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากภาษาไม่ลักษณะของการพัฒนาการเป็นขั้นตอนตามธรรมชาติ การพัฒนาทักษะทางภาษาที่สำคัญ คือ การพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน โดยผู้สอนเริ่มพัฒนาทักษะการอ่านก่อนแล้วจึงเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนให้พัฒนาทักษะอื่นๆ ไปพร้อมๆ กัน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมากในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมโยง และบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ง่าย เพราะผู้อ่านย่อมดึงข้อมูลของสิ่งที่อ่านออกมาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากเป็นการอ่านที่ก่อให้เกิดการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย ผู้อ่านต้องเปลี่ยนความตีความ และขยายความของบทอ่านได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพจะเห็นได้ว่า นักวิชาการ นักการศึกษา นักประชารัฐ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงานต่างๆ ล้วนมีพื้นฐานมาจากความอ่านแบบทั้งสิ้น แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อน

และต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างตึงใจจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนจากผู้สอนจนชำนาญก่อน จึงไปฝึกเพิ่มเติมนอกห้องเรียน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรเน้นที่ทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่ใช้มากและจำเป็น ดังนั้น การสอนอ่าน ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน มีแบบฝึกหัด ให้นักเรียนใช้ภาษาโดยอัตโนมัติและจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา เพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง และกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้กับความเป็นจริงมากที่สุด

ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านจะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่จากผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากการสอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมทำให้การอ่านของล้มเหลว และการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในด้านการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กญ្តไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่านไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักเรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยวิธีแปลเป็นภาษาไทย แทนที่จะให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิมประสบการณ์ในการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจในการเรียน และต้องให้นักเรียนใช้

ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย

ในการวิจัยครั้นี้ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เพื่อศึกษาผลลัพธ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒน์ 2 สงขลา ว่าวิธีไหนจะมีความเหมาะสมกับบริบทของนักเรียนมากกว่ากัน และจะนำผลจากการวิจัยครั้นี้ไปใช้ในการปรับปรุงการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒน์ 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรง (Direct Method) กับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒน์ 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรง กับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์

ขอบเขตของ การวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้นี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒน์ 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 253 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้นี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒน์ 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวม 80 คน ซึ่งมีความสามารถคล้ายกัน

คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลาก แล้วจับสลาก แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่ง เป็น กลุ่มทดลองที่ 1 อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองที่ 2

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเนื้อหาเดียวกันที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือเรียน สารสาร สิงพิมพ์ ซึ่งมีความยากง่ายระดับเดียวกันกับบทอ่านของหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้อ 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 หน่วยการเรียน ประกอบด้วย 3 เรื่อง คือ เรื่อง The elephant, Fast food และ The weather ซึ่งผู้วิจัยได้เคราะห์สรุปและมาตรวจสอบการเรียนรู้จากกลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีการสอบก่อน และการสอบหลังโดยการสุ่ม (Randomization Control Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ

1. ทดสอบนักเรียนทั้งหมด 253 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

2. คัดเลือกนักเรียนมา 2 ห้องเรียนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก

3. จับสลากนักเรียนแต่ละห้องเลือกกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบตรง

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบเปลี่ยนแนว

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ ก่อนเรียน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการเปลี่ยนความตีความ และขยายความ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยรายหัวมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และเมื่อพิจารณารายหัวจะเห็นว่า ทักษะการแปลความเป็นหัวใจที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทำคะแนนได้ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ ทักษะการขยายความ ส่วนทักษะการตีความ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ทำได้ดีที่สุด นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ทำได้น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการเปลี่ยนความตีความ และขยายความของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ทุกหัว

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการเปลี่ยนความตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ แตกต่างกันโดยคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 1 ทุก

ทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (15 คะแนน) แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่มนักเรียนกลุ่มสูงจะผ่านทุกทักษะ นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำจะไม่ผ่านทุกทักษะ ส่วนค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 2 ทักษะการขยายความไม่ผ่าน แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่มนักเรียนกลุ่มสูง และกลุ่มปานกลาง จะผ่านทุกทักษะ ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำ จะไม่ผ่านทุกทักษะ

5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์มากกว่าวิธีสอนแบบตรง

สรุปว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒนารี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทั้งกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบตรงทุกทักษะ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนยังเคยชินกับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ดังเดิมเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ:

ผู้วิจัยขอเสนอแนะใน 3 ส่วน คือ

1. ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัฒนารี 2 สงขลา กลุ่มสูงควร

ใช้วิธีสอนแบบตรง กลุ่มปานกลางถ้าใช้วิธีสอนแบบตรงควรใช้อื้อหานี้นักเรียนมีความสนใจ เป็นพิเศษ ส่วนกลุ่มต่อมควรใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ไปก่อน แล้วจึงค่อยๆ ใช้วิธีสอนแบบตรงควบคู่ไปโดยมีให้นักเรียนรู้ตัว

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรแยกนักเรียนเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำให้ชัดเจน เพื่อจะได้พัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

1.3 กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำแต่ละครั้งควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มสูง ได้มีส่วนช่วยนักเรียนกลุ่มต่อม เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน

1.5 นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบตรง มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจต่ำกว่าวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เนื่องจากนักเรียนไม่ชินกับการสอนดังกล่าว ซึ่งการสอนแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ฉะนั้น ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีใดวิธีหนึ่งแต่ควรนำทั้ง 2 วิธีมาผสมผสานกัน

1.6 จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ต้องใช้กิจกรรมเสริมเข้าช่วย

1.7 เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจหรือใกล้ตัวนักเรียน จากการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาเกี่ยวกับ Fast Food, Elephant และ The Weather ตามลำดับ

1.8 ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องระลึกเสมอว่า การที่นักเรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ไม่เหมือน

กับภาษาของตน เพราะนักเรียนไม่ได้เรียนตามธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยส่วนประกอบอื่น ๆ อันได้แก่ ผู้สอน ศีลธรรมเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน แต่การเรียนภาษาของตนเองนักเรียนจะเรียนจากบุคคลแวดล้อม ได้รับการฝึกฝนตลอดเวลา มีผู้พูดให้ฟังเป็นตัวอย่าง เด็กพูดตาม มีผู้แก้ไขอยู่รอบด้าน ทำให้ภาษาซึ้งเข้าไปสู่นักเรียน และสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ผู้วิจัยคิดว่าไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบุคคลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งต้องสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษ จะนั่น ผู้เกี่ยวข้องควรปรับกิจกรรมให้มีความเหมาะสมคือ

2.1 สำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1 ใน การสอนแต่ละครั้งผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มาก ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรใช้ภาษาเดิมของนักเรียน

2.1.2 ผู้สอนควรเอาใจใส่นักเรียน กลุ่มอ่อนเป็นพิเศษ โดยการแนะนำเป็นรายบุคคลหรือใช้การสอนช่อง แลเหตุทางช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน

2.1.3 ควรใช้สื่อด้วย ฯ เพื่อช่องเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตามศักยภาพของตน

2.1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.5 จัดทำสื่อ CAI ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยมีนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ใน

อัตราส่วน 1 : 2 : 1

2.1.7 ผู้สอนควรให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ในการใช้ภาษาอังกฤษบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยอาจเชิญชาวต่างชาติมาพูดกับนักเรียนในบางโอกาส เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการต้อนรับนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและได้ฝึกประสบการณ์ในทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะของการบูรณาการภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.1.8 ใน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องคำนึงปัจจัยต่อไปนี้เป็นสำคัญ

2.1.8.1 ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยน บริบทของประเทศไทยบ้างแห่งยังไม่คุ้นเคยกับการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาไทยบ้างตามความยากง่ายของสาระการเรียนรู้

2.1.8.2 ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยน และพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง

2.1.8.3 นักเรียน ต้องเป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความพยายามในการฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

2.1.8.4 ทศนคติของนักเรียน ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีทศนคติที่ดีซึ่งจะทำให้นักเรียนมีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนสูงขึ้น

2.2 สำหรับสถานศึกษา

2.2.1 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าร่วมอบรม เกี่ยวกับเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.2.2 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าร่วมเกี่ยวกับการสร้างสื่อเทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.3 ร่วมกับสถาบันการศึกษา หรือสถาบันการสอนภาษาฯ จัดโครงการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือให้การเรียนการสอนภาษาฯ อังกฤษสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

2.2.4 จัดศูนย์การเรียนรู้ภาษาฯ อังกฤษให้นักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง

2.2.5 สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนได้รับทราบหรือรู้เห็นว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษได้รับความสำเร็จในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งได้รับการยกย่องจากสังคมด้วย

2.2.6 ควรให้เจ้าของภาษาต่างประเทศมาสอนนักเรียนประจำ โดยสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนได้ฝึกทักษะทางภาษาภับเจ้าของภาษาอย่างมั่นใจ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ เพื่อให้แนวโน้มผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษาซึ่งกับนักเรียนทั้งระดับชั้น เพื่อให้แนวโน้มผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

3.3 ควรมีศึกษาภับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในระดับต่างๆ

3.4 ควรมีการประเมินผลลัพธ์ที่ด้านทักษะกระบวนการและคุณลักษณะด้วย เพื่อจะได้ทราบศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียนแต่ละ

คน และได้นำแนวทางในการพัฒนาต่อไป

3.5 ควรขยายเวลาในการสอนหรือทำวิจัย เป็น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นระยะเวลาระยะหนึ่ง และนักเรียนเกิดความชำนาญจากการฝึกทักษะดังกล่าว นอกจากรู้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะอื่นๆ เพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.6 ควรทำการศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ เช่น การกล้าแสดงออกของนักเรียน ความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่ม ความมีวินัย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นต้น

3.7 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านในลักษณะอื่นๆ ด้วย เช่น การหาใจความสำคัญ การสรุปและการอ้างอิง การจัดลำดับ การหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้สืบเรียบ เป็นต้น

3.8 ควรมีการศึกษาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่นๆ ด้วย เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน มีผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกันด้วย

3.9 ควรมีการสอนซ่อมให้กับนักเรียนที่มีผลลัพธ์ต่ำกว่าเกณฑ์ จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้ท่าเที่ยมกับนักเรียนคนอื่นในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้คะแนนการประเมินหลังเรียนเพิ่มมากขึ้น

3.10 ควรขยายผลให้ผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาฯ ต่างประเทศได้ทราบผลการวิจัย เพื่อนำไปวางแผนในการทำวิจัย นักเรียนที่รับผิดชอบ

3.11 ควรจะพัฒนาตนเองในการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนานักเรียนที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง โดยถือว่าวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน และนำผลจากการวิจัยเสนอต่อเพื่อนร่วมงานในรูปแบบต่างๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม